

ת"ד 2114/10/2114 - מדינת ישראל נגד דיינה גולן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 16-10-2114 מדינת ישראל נ' גולן
תיק חיזוני: 51616/2016

בפני כבוד השופטת מגי כהן
מדינת ישראל
נגד
דיינה גולן
נאשימים

הכרעת דין

הנני מזכה את הנאשםת וזאת מחמת הספק.

בנוגד הנאשםת הוגש כתוב אישום לפיו ביום 01/02/16 בשעה 15:00 בסמוך לכך, נהגה ברכב פרטי מסוג מזדה, מ.ר. 4851161, בראשון לציון ברחוב מорדי הגטאות. בכיוון נסיעת הנאשםת, בכניסה לצומת עם רחוב מורדי הגטאות, מוצב תמרור 301 (תן זכות קדימה). הנאשםת לא צייתה להוראות התמרור הנ"ל, בכך שנכנסה אל הצומת מבלי להבחן מבעוד מועד באופנו, תוצרת קוואסאקי, מ.ר. 7767134, נהוג בידי בן-אל כהן, שהתקרב אל הצומת שמאלה וambil'ו לחת לו זכות קדימה וכן חסמה את דרכו וגרמה להתנגשות בין כלי הרכב. כתוצאה נזקקו כל הרכב ונחלבל בגופו הנהג המעורב. הנאשםת נהגה ברכב ברשלנות ובקלות ראש בכך שלא שמה ליבה אל הדרך ומצב כל הרכב, לא צייתה להוראות התמרור הנ"ל, לא נתנה זכות קדימה לרכב המעורב, לא נקטה באמצעות הדרושים למניעת תאונה ובכך גרמה לתאונת בה נגרם נזק לגוף ולרכוש.

הנאשםת מואשםת באין ציות לתמרור 301 לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה והתנוגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

הנאשםת באמצעות ב"כ כפירה באשמה וטענה כי השלים את הפניה שמאליה באופן מוחלט, התישרה בנתיב הנגדי ולאחר מכן המעורב אשר סטה מנתיב נסיעתו אל נתיב נסיעתה התנגש בה חזרית.

פרשת התביעה:

ע"ת/1 בוריס צחנובסקי, בזמן האירוע היה בוחן תאונות דרכים למרחב שפלה. באמצעותו הוגש המסמכים הבאים:
הודעה תחת אזהרה של הנאשםת- **ת/1; תרשימים- ת/2;** תמונה עם סימונים- **ת/3;**

עמוד 1

העד לא היה בזירת התאונה וכל חקירת התיק נעשתה על פי עדויות.

במהלך עדותו הסביר העד את הסימונים שביצעה הנואמת על גבי ת/3 צילום אויר, ומספר כי במהלך החקירה נשאלה הנואמת איפה הרכב נעצר לאחר התאונה והנאemptת סימנה את המקום באיקס על גבי צילום אויר שזה הרחוב שיצאה ממנו. ציין כי לפי גרסתה, הנואמת השלימה את הפניה שמאליה והייתה בנתיב הנסיעה שלה בצד ימין כאשר הרכב התנגש בה. לאחר שהעד הסביר לה שם היא סימנה את המקום אז לא יכול להיות שהשלימה את הפניה, טענה הנואמת כי טעה בסימון, מחקה אותו וסימנה את מעבר החציה השני גם הוא בקרבת הצומת.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי לפי ראיות הוא יכול לשלול את גרסת הנואמת שהיא התיישרה, וגם אם התיישרה תוך כדי התרחשות התאונה זה לא מוריד מראשה שכן חסמה לו את כיוון נסיעתו.

עוד הוסיף העד כי יכול להיות שהמעורב בתאונה טעה באזרע בפגיעה אך דבר זה אינו משנה את מהות התאונה.

העד השיב כי לא ביקש מהמעורב להצביע לו על מקום האימפקט.

ע"ת 2 בן אל כהן, המעורב באירוע. במהלך עדותו הוגשו המסמכים הבאים: הוודעתו במשטרה - **ת/4**, ציור של מקום הפגיעה - **נ/1**, צילום - **נ/2**.

העד סיפר כי גר בתל אביב ולומד במכיליה בראשון לציון ונוסע במסלול זה באופן קבוע. סיפר כי באותו היום נסע בנתיב הימני, הבחן בנואמת מימין, צפץ לה שתיזהר ותבחן בו, האט מעט אך עדין המשיך בנסיעתו, הנואמת החלה להיכנס וنعمדה בתוך הנתיב שלו וגם קצת בנתיב שלה ולא נתנה לו זכות קדימה. עוד הוסיף כי ניסה לבסוף לנתיב הנגדי אך לא הצליח מאחר והנאemptת הייתה בנתיב שלו וחצى בנתיב שלה וכך קרתה התאונה.

בעקבות התאונה נחבל בברך, בצוואר ובגב והוא בבית חולים.

بعدותו ציין כי נסע במהירות המותרת והתנגש בה בצד של חזית ימין (העד סימן על גבי נ/1 את מקום הפגיעה).

במהלך עדותו הגיע העד תמונה שצילם אבי מיום האירוע.

פרשת ההגנה:

הנאemptת בחרה להיעיד, וסיפרה כי מכירה את כביש זהה היטב מאוחר ונוסעת בו במשך 25 שנה. מדובר בשביל גישה שיש שם נתיב אחד, יצא לצומת, התקדמה, לא הבחינה אף אדם הנוסע בנתיב הנגדי, השלימה את הפניה, הגיעו למעבר החציה השני ונעכטרה עקב פגעה בחזית הרכב.

לאחר הפגיעה יצאה מן הרכב, ניגשה למעורב בתאונה והוא החל לקלל אותה, הנואשת שאלת האם נפגע והוא השיב שלא.

לאחר התאונה, הנואשת התקשרה לבעה שהיא בקרבת מקום והגיע.

עוד צינה הנואשת כי היה רכב מאחוריה שנחנה בכਬיש שיצא ובהיר למעורב שהוא לא היה בסדר. מס' שניות לאחר מכן חייבה הנואשת למעורב בתאונה על מנת לאמת את פרטי הביטוח ואביו של המעורב ענה לטלפון ואמר כי הוא זו שפוגעה באופנו והוא לא מתכוון להפעיל את הביטוח.

הנאשת צינה כי כאשר בעלה הגיע למקום התאונה היא לא חיזה את רכבה.

בחקירותה הנגידית טענה כי הבדיקה הראשונית ברכוב האופנו רק ברגע ההתרגשות, כאשר רוכב האופנו הגיע ממולה בנתיב נסיעתה והוא אינה יודעת מאי זה כיוון הוא הגיע והתאונה התרחשה כאשר הייתה בנתיב נסיעתה.

ע"ה 2 מר דדור גולן, בעלה של הנואשת.

בעודתו בפניו סיפר כי הגיע למקום התאונה לאחר דקotas בודדות והרכבים עמדו עדין באותו מקום הפגיעה.

ציין כי המעורב התנהג באלים מילולית, העד רצה להזמין למקום משטרת ומד"א אך הבחירה סירב וטען כי לא קרה לו כלום, עליה על האופנו והמשיך בנסיעתו.

העד הוסיף כי המעורב אמר שהוא מודה, התנצל וביקש שיידברו אליו בעבר כי יתכן ואין לו ביטוח.

העד סיפר כי התקשר ייחד עם אשתו בעבר למעורב ואביו של המעורב ענה לטלפון ולפתח הגרסה השתנהה, המעורב טען כי הוא לא אחם בתאונה אלא הנואשת.

עוד סיפר העד בחקירה כי המעורב תבע בבית משפט בתביעות קטנות ונדחו טענותיו.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדי התביעה וההגנה, התרשםתי מהופעתם בפניי ובחןתי את כל החומר שהוגש על ידי הצדדים, התעורר לי ספק שהנאשת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום ובאשר לאחריותה לגורם התאונה ואנמק:

אין מחלוקת לגבי התרחשויות התאונה והזמן, המחלוקת העיקרית הינה מיהו הגורם לתאונה והיכן התרחשה התאונה.

עמוד 3

המעורב טוען כי הנואשת לא נתנה לו זכות קדימה ונכנסה אל הצומת ובכך חסמה לו את נתיב נסיעתו שבקבות כרسطה עם רכבו לנטיב הנגדי ונכנס בה, מנגד גרסת הנואשת הטוענת כי יצאא לצומת, התקדמה, לא הבחינה באף אדם הנושא בנטיב הנגדי, השלימה את הפניה, הגיעו למעבר החציה השני בנטיב נסיעתה ונאצורה עקב פגעה בחזית הרכב.

שתי הגרסאות מתיחסות באופן ענייני לכיוון הנסיעה והתרחשות התאונה.

בתיק זה אין עד ניטראלי וمعدויות של עדי התביעה והנואשת אכן מדובר ב"גרסה מול גרסה".

משמעות תמונות לא ניתן להסיק بصورة ברורה מי מהרכבים הוא זה שגרם לתאונה והיכן התרחשו התאונה. אותן תמונות לא משקפות את התרחשות התאונה, הפגעה ולכל היוטר מצב הרכבים לאחר קרות התאונה.

אין חולקין כי לכיוון נסיעתה של הנואשת תמרור עצור ותן זכות קדימה אולם אין לשול גרסתה כי התאונה התרחשו לאחר שהיא התישרה בנטיב שכבר עברה את הצומת, את מעבר החציה הראשון וכשהגעה למעבר החציה השני קרתה התאונה חזיתית (ראה עדותה של הנואשת עמ' 9 שורה 22 ו-26) כאשר התמרור היה הרבה כבר לא היה רלוונטי.

הבחן לא הגיע לזרת האירוע, לא ביצע שחזור לתאונה עם הנואשת והמעורב, לא ערך כל דוח, לא הציג בפני המעורב את התצח"א ולא ביקש ממנו לסמן על גבי הציום את מקום האימפקט.

המעורב בתאונה טען בפני בית המשפט וגם בחקירהו במשטרת כי התנגש ברכב בחזית צד ימין כאשר על פי התמונות הפגעה היא בחזית רכב המאזדה בלוחית הרישוי. יתרה מכך המעורב אף מאשר כי רכבה של הנואשת הייתה חזית בנתיביה וחצי בנתיבו יש בכך כדי לחזק גרסת הנואשת.

בנוסף המעורב שינה את גרסתו במשטרת ובבית המשפט, כאשר טען בחקירהו במשטרת כי לא הגיע כלל לנטיב הנגדי ואילו בפני בית המשפט טען כי ברוח לנטיב הנגדי.

בاهדר עדות ניטראלית, לא מצאתי מדויק יש להעדיף את גרסתו של הנהג המעורב על פני גרסתה של הנואשת, שכן הדבר מדובר ב"גרסה מול גרסה".

כמו כן, לא מצאתי לקבל הסברו של הבוחן אשר מסתמך על הצבעה ראשונה של הנואשת ולא התייחס להצבעה השנייה של הנואשת כאשר ניתן לראות באופן ברור כי צבע המעבר החציה השני דהוי וייתכן כי הנואשת אכן טעה.

מכל הנימוקים הנ"ל התעוור בלבי ספק אם עברה הנואשת את העבירה המוחסת לה בכתב האישום והחלמתי לזכות את הנואשת מחמת הספק.

המציאות תשלח החלטתי לצדים.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ט, 20 ספטמבר 2018, בהעדר

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הצדדים.